

Vi prøver:

Jeg har et solid stykke Norge i handa, eller rettere i hendene, for det er faktisk ganske stort ca. 25 x 25 x 17 cm. Som de fleste av oss veit så er slike biter av fedrelandet så mangt. Denne biten er en grovkrystalinsk, rødbrun nordmarkitt fra ei vegskjæring på Hadelands østås. Den ble slengt bak i bilen en varm sommerdag. Det som gjør den interessant er alle de små hulrommene på overflaten, for ikke å nevne alle de smådrusene som kanskje, nesten helt sikkert er inni. Der kan det jo både være strupianitt, bløffitt og det nye mineralet nagsnyttitt. Problemet er nå som så ofte før, jeg får det ikke under mikroskopet! Her er det at Bjørn Skårs (Norsk Naturstein) knekker kommer glidende over åsen fra Toten. (De produserer ikke bare pottitt der).

Så til verket:

- inn med steinen
- jekker opp til den øvre kniven berører steinen
- justerer knivene slik at de står parallelt
- ned med det gjennomsiktige beskyttelsesdekslet
- jekker videre
- steinen begynner å yte motstand. Det spruter mot dekslet
- jekker videre, hm, - holder dette
- der! - et voldsomt brak og steinen deler seg i to etter knivenes plassering
- deler steinen opp til «pukk» etterhvert og får nok materiale til mange mikroskoptimer.

Ukontrollert deling av store steiner med påfølgende ødeleggelser gjør at en steinknekker fyller et behov. Bjørn Skårs variant av arten ser for oss ut til

